

O ordonanță de urgență (dar care-i urgența, până la urmă?) dă liber celor care vor să treacă la alt partid și au (întâmplător și după cum se vede, nemeritat) funcții de conducere în treburile obștii locale de care aparțin. În ordonanță scrie: „... în termen de 45 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență primarii și președinții consiliilor județene, consilierii locali și consilierii județeni, precum și candidații care au fost declarați supleanți, își pot exprima în scris și o singură dată opțiunea cu privire la partidul politic, organizația minorității naționale din care doresc să facă parte sau să devină independenți, fără ca aleșii locali respectivi să-și piardă calitatea dobândită în urma alegerilor”

Mă întreb cât de falși sunt unii dintre
politichienii

noștri? Cum mai pot fi credibili? Pe cine mai pot convinge că au idei de stânga, de dreapta, sau de alte orientări mai mult spațiale decât politice?

Nici Maramureșul nu duce lipsă de „înălțătoare” exemple. Nu le dau aici. Nu merită nici măcar o privire cât durata unui fulger. Nu spun niciun nume pentru că-mi repugnă să fac așa ceva! Se trece de la un partid la altul cu ușurința cu care oricare dintre noi se îmbracă azi cu o haină și mâine cu alta. S-ar putea totuși ca schimbarea hainei să fie pentru unii români o acțiune (aproape) imposibilă. În schimb, pentru îndrăgostiții de funcții, schimbarea afinității politice, înțelegând prin asta și schimbarea idealurilor politice (cum am mai spus: când la stânga, când la dreapta) se face foarte ușor... Fără dureri, fără remușcări, fără insomnii. Dacă noul partid promite o funcție, atunci vechiul membru devine noul membru. De partid, se-nțelege...

Pe vremuri, se pomenea în școala românească despre „cântecele de viața nouă”, adică acele creații artistice (cântece, poezii) în care se slăvea unicul partid existent. Niște versuri mult rostite atunci erau:

“Frunză verde de molid”

Eu iubesc acest partid

Că ne-ndrumă și ne-nvață □

Zi de zi ne dă povață.” □

Azi așa ceva nu s-ar mai putea rosti. Pentru că nu știm

care

ar fi acel partid să ne îndrume, să ne învețe, să ne dea sfaturi. Mai putem vorbi de demnitate în cazul celor care pleacă de la un partid și ajung la partidul cu care până mai deunăzi erau „la cuțite”? Ni se spune acum că unii primari au schimbat „dragostea politică” pentru că altfel comunitățile lor n-ar mai primi finanțarea promisă de la Centru.

Nu contest o asemenea justificare. Contest doar acțiunea primarilor care se plimbă acum printre alte concepții politice. Comunitățile pe care le conduc aleșii locali ar observa imediat că situația cu finanțarea e mai rea și ar ști cine-i vinovatul. Ar ști și ce-ar avea de făcut la viitoarele alegeri...

„Plimbăreții” ar trebui să știe ce spunea Nicolae Iorga:

„Să fii mândru că stai sus numai atunci când nu ți-e rușine să-ți aduci aminte cine te-a adus acolo.”

Altfel, cei în cauză s-au străduit degeaba...N-au lăsat nicio urmă în conștiința comunității care i-a ales!...